

Sygn. akt: I C 1376/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 29 grudnia 2015r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Katarzyna Fiutowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2015r

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko K. K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. kosztami procesu obciąża powoda, uznając je za uiszczone.

Sygn. akt. I C 1376/14

UZASADNIENIE

Powód M. D. wystąpił przeciwko pozwanej K. K. o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 listopada 2013r. wydanego w sprawie o sygn. akt III Ca 553/13 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 28 maja 2013r. w sprawie o sygn. akt I C 263/11, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 6.12.2013r.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w oparciu o powyższy tytuł wykonawczy na wniosek pozwanej, prowadzona jest przeciwko niemu egzekucja przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni B. B. w sprawie o sygn. Km 2124/14. Wskazał przy tym, że do zapłaty pozostała jedynie kwota 4.984 zł, albowiem w dniu 9.09.2013r. zapłacił on pozwanej należność główną oraz część odsetek w kwocie 335,82 zł, a następnie w dniu 6.12.2013r. kolejną część odsetek w wysokości 4.000 zł. Natomiast pozwana jest zobowiązana względem niego do zapłaty wymagalnego wynagrodzenia z tytułu bezumownego korzystania z części nieruchomości będącej jego współwłasnością, z której prawomocnym wyrokiem w sprawie o sygn. akt I C 160/13 Sądu Rejonowego w Gdyni nakazano pozwanej eksmisję. Powód dodał, że w wyżej wskazanej sprawie zostało wydane postanowienie udzielające mu zabezpieczenia roszczenia o zapłatę, które na dzień potrącenia wynosiło 5000 zł. Ponadto w pismach datowanych na 12 grudnia 2013r. i 15 lutego 2014r. powód złożył pozwanej oświadczenia o potrąceniu wymagalnych względem niej wierzytelności z wierzytelnością wynikającą z zaskarżonego tytułu wykonawczego. Pozwana nie uznała potrącenia, jednak zgoda pozwanej nie jest do tego wymagana. Z tych też względów, zdaniem powoda, doszło do umorzenia wzajemnych wierzytelności.

/pozew k. 2-6 akt/

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, iż sprawa o eksmisję i zapłatę, która toczyła się pomiędzy stronami pod sygn. I C 160/13 Sądu Rejonowego w Gdyni została prawomocnie zakończona wyrokiem częściowym, nakazującym eksmisję pozwanej wraz z przyznaniem jej prawa do lokalu socjalnego oraz wyrokiem z dnia 4 lutego 2015r. oddalającym powództwo o zapłatę, które uprawomocniło się w dniu 10.09.2015r. W

związku z tym postanowienie o udzieleniu powodowi zabezpieczenia traci moc, a tym samym wygasła wierzytelność powoda względem pozwanej

/odpowiedź na pozew k. 136 - 140/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 28 maja 2013r. wydanym w sprawie o sygn. akt I C 263/11, zmienionym przez Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 7 listopada 2013r. w sprawie o sygn. akt III Ca 553/13, zasądzono od M. D. na rzecz K. K. kwotę 29.664,18 zł tytułem zachowku wraz odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 6.12.2013r. nadano temu wyrokowi klauzulę wykonalności w zakresie pkt. 1.

(okoliczność bezsporna)

Powód w dniu 9 września 2013r. zapłacił pozwanej należność główną w wysokości 29.664,18 zł oraz odsetki w kwocie 335,82 zł, a następnie w dniu 6 grudnia 2013r. kwotę 4000 zł na poczet odsetek.

(okoliczność bezsporna)

W oparciu o powyższy tytuł pozwana w dniu 1 października 2014r. złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni B. B. (Km 2124/14) wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi żądając wyegzekwowania dalszej części zaległych odsetek w kwocie 4.993,36 zł.

(okoliczności niesporne: wniosek - akta egzekucyjne Komornika przy Sądzie Rejonowym w Gdyni B. B. o sygn. akt. Km 2124/14)

Pismem z dnia 13 grudnia 2013r. powód złożył pozwanej oświadczenie, iż potrąca wierzytelność przysługującą mu z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie za okres od lipca do października 2013r. w wysokości 4000 zł, zaś pismem z dnia 15 lutego 2014r. za listopad 2013r. w kwocie 1000 zł z wierzytelnością wynikającą z w/w wyroku.

(dowód: oświadczenie k. 12, pismo z dnia 12.12.2013r. k. 13 – 16, potwierdzenie odbioru k. 17 - 20)

Wyrokiem częściowym z dnia 24 czerwca 2013r. wydanym w sprawie o sygn. akt I C 160/13 Sądu Rejonowego w Gdyni nakazano pozwanej opuszczenie, opróżnienie i wydanie do rąk powoda oraz jego żony pomieszczenia na parterze budynku przy ul. (...) przyznając pozwanej uprawnienie do lokalu socjalnego. Natomiast żądanie zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z w/w nieruchomości za okres od czerwca 2013r. do listopada 2014r. z uwzględnieniem dokonanego potrącenia zostało wyrokiem z dnia 4 lutego 2015r. oddalone, z uwagi na nieudowodnienie żądania co do wysokości. Powyższe orzeczenie uprawomocniło się w dniu 10 września 2015r.

(dowód: wyrok częściowy k. 141, wyrok SO k. 142, wyrok SR z dnia 4.02.2014r. z uzasadnieniem k. 344 i 354 – 355 akt I C 160/13, wyrok SO z uzasadnieniem k. 428 i 432 – 441 akt I C 160/13)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony do akt niniejszego postępowania, a także zawartych w aktach egzekucyjnych Komornika przy Sądzie Rejonowym Gdyni B. B. o sygn. akt. Km 2124/14 oraz w aktach Sądu Rejonowego w Gdyni o sygn. akt I C 160/13, które nie budzą wątpliwości co do ich autentyczności i wiarygodności.

W niniejszej sprawie powód domagał się pozbawienia wykonalności wskazanego w pozwie tytułu wykonawczego, z uwagi na wygaśnięcie zobowiązania stwierdzonego przedmiotowym tytułem wykonawczym w zakresie kwoty 4.994 zł, należnego pozwanej z tytułu odsetek, na skutek jego potrącenia z wierzytelnością jaka przysługuje powodowi wobec pozwanej z tytułu bezumownego korzystania z rzeczy za okres od lipca do listopada 2013r., objętej postępowaniem w

sprawie o sygn. akt I C 160/13 tutejszego Sądu i wyliczoną przez ten Sąd w tej sprawie. Sąd pominął przy tym zmienione żądanie powoda zgłoszone na rozprawie w dniu 15 grudnia 2015r. tj. że potrącenie dotyczyło wierzytelności nie objętej postępowaniem sądowym w sprawie o sygn. akt I C 160/13 Sądu Rejonowego w Gdyni, uznając je za istotną zmianę podstawy faktycznej powództwa, a tym samym zmianę powództwa (postanowienie SN z dnia 9 listopada 2004 r., V CK 246/04). Zgodnie zaś z art. 193 § 2¹ k.p.c. zmiana powództwa może być dokonana jedynie w piśmie procesowym, za wyjątkiem spraw o roszczenia alimentacyjne. W konsekwencji skoro powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika zmienił podstawę faktyczną powództwa ustnie na rozprawie, to w ocenie Sądu nie doszło do skutecznej zmiany powództwa. Z tych też względów nie mogło ono być przedmiotem rozpoznania Sądu w niniejszej sprawie.

Ponadto Sąd zważył, że wbrew twierdzeniom powoda, rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie nie zależy w żadnym stopniu od wyniku postępowania prowadzonego w tutejszym Sądzie pod sygn. akt I C 855/12, a dotyczącego żądania zapłaty od Gminy M. G. odszkodowania za niedostarczenie pozwanej lokalu socjalnego. Podkreślić bowiem należy, że pozwana i Gmina ponoszą odpowiedzialność za powyższą szkodę in solidum, a zatem oboje są dłużnikami powoda choć na innej podstawie prawnej. W konsekwencji, nawet uzyskanie wyroku zasądzającego od Gminy za tożsamy okres, nie powoduje jeszcze braku obowiązku zapłaty po stronie pozwanej, czy też nieskuteczności złożonego oświadczenia o potrąceniu. Wręcz przeciwnie skoro w ocenie powoda, na skutek złożonego przez niego oświadczenia o potrąceniu doszło do zapłaty przysługującej mu należności za czas bezumownego korzystania, to niniejsze orzeczenie może mieć jedynie wpływ na wynik postępowania w sprawie I C 855/12, a nie odwrotnie. Z tych też względów wniosek o zawieszenie postępowania podlegał oddaleniu jako bezzasadny.

Przechodząc do rozważań nad zasadnością powództwa Sąd zważył, że roszczenie powoda oparte było na podstawie art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c., który stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Zwrócić należy uwagę, iż zgodnie z art. 498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Ponadto w myśl art. 499 k.c. potrącenia dokonuje się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Oświadczenie ma moc wsteczną od chwili, kiedy potrącenie stało się możliwe.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że w przypadku skutecznego złożenia oświadczenia o potrąceniu dochodzi do umorzenia wzajemnych wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej, a tym samym skoro jak twierdzi powód przysługuje mu wyższa wierzytelność niż pozwanej, to brak jest podstaw do dalszej egzekucji. W ocenie Sądu powód nie wykazał jednak, aby przysługiwała mu wierzytelność przedstawiona do potrącenia względem pozwanej za sporny okres, a tym samym, aby doszło do skutecznego umorzenia wierzytelności przysługującej pozwanej. Zaznaczyć należy, że jak wynika z akt sprawy o sygn. I C 160/13 Sądu Rejonowego w Gdyni powód wystąpił przeciwko pozwanej o zapłatę z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie za okres od dnia 1 czerwca 2013r. do dnia 30 listopada 2014r., a zatem m.in. za okres, którego dotyczy wierzytelność przedstawiona do potrącenia. Co prawda powód w piśmie z dnia 8.12.2014r. wskazał, że uwzględnia on w tym zakresie dokonane potrącenie, jednak jeszcze raz zaznaczyć należy, iż okres ten był przedmiotem rozpoznania w sprawie I C 160/13, w którym co istotne, powództwo o zapłatę zostało oddalone wyrokiem z dnia 4 lutego 2015r. jako nieudowodnione. W konsekwencji uznać należało, że powodowi za okres, za który domagał się zapłaty, nie przysługuje żadne roszczenie względem pozwanej, a tym samym nie istnieje wierzytelność, którą przedstawił do potrącenia. Nadto pomijając nawet powyższe, również w niniejszej sprawie powód nie wykazał, aby po jego stronie istniała wierzytelność we wskazanej wysokości, choć to na nim zgodnie z art. 6 k.c. jako stronie, która wywodzi z danego faktu skutki prawne ciążył obowiązek jej wykazania. Sam fakt wydania w dniu 8 sierpnia 2013r. w sprawie o sygn. akt I C 160/13 postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia w zakresie kwoty 1000

zł za grudzień 2012r. nie oznacza, że roszczenie to zostało wykazane co do wysokości. Do udzielenia zabezpieczenia wystarczające jest bowiem jedynie uprawdopodobnienie roszczenia. Powód zaś w niniejszej sprawie poza powołaniem się na wyżej wskazane postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia, nie wskazał żadnych podstaw do przyjęcia, że po jego stronie istnieje wierzytelność w wysokości po 1000 zł miesięcznie za okres od lipca do listopada 2013r.

Mając na uwadze powyższe, powództwo w ocenie Sądu podległo oddaleniu, albowiem przedłożone dokumenty są w ocenie Sądu niewystarczające do uznania, że zobowiązanie wynikające z kwestionowanego tytułu wykonawczego wygasło na skutek złożenia oświadczeń o potrąceniu. Z tych też względów Sąd w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. i obciążył nimi w całości powoda jako stronę przegrywającą niniejsze postępowanie uznając je jednocześnie za uiszczone.